

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica Septuagesimæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

nihil Sed enim, quisnam credit Domine Jesu
 sermonibus tuis? Tanti sunt etiam hodie verba
 tua, quanti viles parabolæ, & triviales gerræ. O-
 mnes quidem doctrinam Evangelii laudamus, at
 quis est qui verba illa facit? cum tamen scri-
 ptum sit, Estote factores verbi, non auditores
 tantum. Laudamus verba Christi ore, vitupe-
 ramus ea opere. An non parabola est, Væ vo-
 bis qui ridetis. Diligite inimicos vestros. No-
 lite judicare & non judicabimini. Beati qui per-
 secutionem patiuntur. De omni verbo otioso,
 reddent rationem homines in die judicii. Omnia
 hæc sunt parabolæ mundo, quia nihili fiunt à
 mundo, suntque tanquam deliramenta coram
 hominibus. Attendite verò dicentem Domi-
 num; Cælum & terra transibunt, verba autem
 mea non transibunt, donec hæc omnia fiant; ut
 ne jota unum vel apex sit, qui non impleatur.
 Sed & tibi homo Religiose, non videantur pa-
 rabolæ, minutia illæ Regularum, passim à te vio-
 lari solitæ. Sermones & adhortamenta majo-
 rum, Exempla meliorum, Conscientiæ remorsus
 & stimuli, non sint tibi, inquam, Parabolæ, sicut
 sunt tepidis.

DOMINICA

Septuagesimæ.

1. *Quia ego bonus sum.* Matt. 20.

Quam majorem, anima mea, Christi in San-
 ctissimo Sacramento ad te adventûs ratio-
 nem requiris, quam aliam libertatis ejus quam
 cum illo versari possis causam, præter hanc po-
 stulas,

E 2

stulas,

stulas, quam explicat tibi ipse, quia ego bonus sum. Bonus sum ait, bonitatem tibi meam comunico, bonum te facere & esse volo, idcirco ad te venio & tecum habito, quia ego bonus sum. O Anima penetra hæc Christi verba, quia ego bonus sum. Nullis, inquit, me minis adgiffes nulla vi coëgiffes, nullis muneribus pellexiffes ut ad te venirem, nisi tantummodo propter hoc, quia ego bonus sum. Ne putes quod vel tua pulchritudine pellectus, vel tui, tuorumque bonorum indigus, quod alicujus recreationis, commoditatis, vel laudis spe inductus, ad te venerim? non: nisi, Quia ego Bonus sum. Quid enim est in te, quod mihi placere aut possit aut debeat? an origo, an natura, affectus, an tuum. Nihil, tua imperfectio, tuum peccatum? nequaquam, sed quia ego bonus sum. Hæ sunt catenæ, hæ vincula, hæ compedes, quæ me ad te, traxerunt, hæc munera, hæc species est & pulchritudo, quæ me illexit, quæ me venire coëgit Bonus sum & bonitas me bona est, amo hanc bonitatem meam, hæc me iussit, hæc me coëgit ad te ire; feci, ivi, veni: cur? Quia ego bonus sum. Et tu cur quoque bonus non es? aut quando tu bonus eris? Et quam bonus tu esse deberes atque posses, quamque bonum vellem ego te fieri si & tu velles, ô quantum vilia hæc sunt, quæ te impediunt! quæ bonum te esse non permittunt! Meus quidem pudor hic est, quod ego adeo bonus, toties apud te manens, bonum te tamen non effeci; ad tua hæc est damnatio, quod me tam bonum hospitem tecum habens, hactenus tamen bonus factus non sis. Jam ipsa bonitas esse potuiffes, & bonus esse nondum incepisti!

g. D. 1. 2. 3.
 bicki
 opert. ascel
 Tomus III
 N: V
 58

pisti! D
 ctus eris
 cumque
 nec Sa
 illumina
 en ad pr
 nus, qui
 tibi, hæc
 causâ bo
 ego bon
 quod vo
 solùm r
 te facere
 verbis a
 quia ips

2. S.

Mag
 to
 sufficien
 vitate, &
 mundus
 vermicu
 qua tan
 eminet p
 nandis e
 emplum
 minutar
 dentiam
 & videb
 Confide
 quod tu

pisti! De Deo Scriptum est, Cum Sancto Sanctus eris, & cum bono bonus: tu cum Bonitate, cumque ipsa Sanctitate habitans, nec bonus, nec Sanctus es. ô quis es! in sole es, & non illuminaris; in igne es, & non ardes? mi homo, en ad preces vertor, en supplex tibi fio, sis bonus, quia bonus sum ego; salus & me parata est tibi, hâc fruire, si non præmii, nec supplicii causâ bonus esse vis, saltem ideò bonus sis, quia ego bonus sum: Mihi quidem licitum est facere quod volo, sed tamen te non cogo, non terreo; solum rogo, quia ego bonus sum. Tu vide quid te facere oporteat atque deceat, Inhære singulis verbis anima mea, & si bona amas, ame Jesum, quia ipse bonus est.

2. *Simile est regnum celorum homini Patrifamilias.*

Magnus omnino Paterfamilias, cujus familia totus est mundus, quem ea facilitate, & sufficientiâ, & providentiâ, & sapientiâ, & suavitate, & efficacitate gubernat solus, quali totus mundus non potest regere & gubernare, unum vermiculum, vel levissimum pluvisculum. Si qua tamen alicubi paterna hujus Patrisfamilias eminet providentia, certè in hominibus gubernandis elucet; Ne longè abeas, te ipsum in exemplum accipe, quantam, quam jugem, quam minutam hujus Patrisfamilias experiris providentiam. Percurre omnia Patrisfamilias officia, & videbis quam omnia abundè Deus expleat. Confidera è contra familiæ debita, & erubescere, quod tu nullum ex iis, ut te decet, impleas.

3. Exiit primò mane conducere operarios.

Vide vigilantiam Patrisfamilias, primo mane exiit quærere conducereque operarios in vineam suam; idque non semel, non unâ tantum facit horâ sed singulis. Primo mane exiit conducere; quia nihil illi dulcius, quàm si à prima ætate ei aliquis servire incipiat, unde tales operarios dicitur præ aliis conducere, quia illos suavibus & Spiritualibus solatiis demultos ad se trahit; quod non facit aliis, sed eis vel potestativè imperat, ut vocatis, 3tia, 6ta & 9na hora fecit; vel etiam objurgativè, ut undecimâ horâ ultimis, Quid statis totâ die otiosi? Hinc ergo tu primum gratulaberis tibi, si ab adolescentia timere Deum didicisti, gratiasque illi ages, qui te in benedictionibus suis prævenit; Sin minus, gratias illi ages quia saltem in juventute vel virili ætate, præmiis spe justis, te induxit ad salutarem vineæ ejus curationem, Roga verò eum, ut postquam hora II. venerit, teque fortè otiosum deprehenderit, salutare te judiciorum suorum timore, vitæque malè transactæ dolore concutiat, compungat, sincereque ad se convertat. Reflectes te deinde super te ipsum, & cognosces, quod aded sis piger in conducendis ad Animæ tuæ vineam colendam operariis; qui sunt, Proposita bona, desideria sancta, crebræ aspirationes, orationes ardentis, mortificatio perpetua, jugis tui abnegatio, & super omnia tot occasiones ad bonum, quæ in religione, totâ die stant otiosæ, expectantes, ut ab aliquo conducantur, interim autem nullum facientes fructum, non suo quidem sed eorum vitio, qui eas negligunt, quorum tu es primus.

4. Con-

G. Dreier
Bicki
operi ascei
Tomus III
N: V
58

4. Conducere operarios.

CONsidera te esse operarium Dei, operarium naturâ, emptione, conductione voluntariâ, additione; & vide, quæ & quantâ hinc tibi incumbat necessitas Dei vineam colendi. Operariorum virtutes sunt Fidelitas, fervor, perseverantia; in hæc libenter labores tuos expende.

5. In vineam suam.

Multiplex tibi concredita ad colendum vinea est, Ecclesia, Religio, Anima proximi, officium. Nobilis quælibet, & singulæ instar paradisi. Omnes colere debes, quia ad hoc vocatus es. Colere autem, extirpatione vitiorum, plantatione virtutum &c. Quâ ratione itaque tuam exequaris operationem, vide, & memento, tibi quoque dictum, Ecce posui te super gentes & regna, ut destruas &c.

6. Quid statis totâ die otiosi?

Nemini exprobrat Deus quod totâ nocte sit otiosus, sed quod die totâ. Per Noctem, potes intelligere antiquam legem; per Diem, Gratia legem. Non igitur antiquos homines Deus arguebat, si perfectionem non assequebantur; sed Christianis, non potest non succensere, qui tantam salutem negligunt; quibus licet nox abscesserit, diesque appropinquet, non tamen abjiciunt opera tenebrarum, nec arma induunt lucis. Potes etiam per noctem intelligere, Statum peccati, aut statum vitæ sæcularis; per diem statum gratiæ & vitæ Religiosæ. Non est ita molestum Deo, etiam si sæculares mala agant, vineam non colant, stentque otiosi; sed si homo religiosus, qui professus est religionem, sit otiosus, hoc indignè fert. Quis, ait, cæcus, nisi servus

vus meus? & quia surdus nisi ad quem mitto nuntios meos? Extremè cæcum esse oportet famulum lucis æternæ, si in tanta luce impingat. Extremè surdum, qui vocem Dei sibi loquentis non audit. Cogita an tu non unus sis ex istis, cæcus & surdus?

7. *Quid statis totâ die otiosi?*

Totâ die, verè otiosi stant, qui peccant. Quid enim est otiosum esse, nisi nihil agere? & quid est peccare nisi otari? O otia æternos labores parturientia. Quod si adhuc totius diei otia, id est totius vitæ peccata attendantur, quantum maledictionis cumulus consurget? Otium peccatum est, quia etsi negotiosa res sit peccare, neque potest quisquam nisi lassatus in via iniquitatis incedere; sed tamen otium merum, quia infructuosum, quia pœnale, quia damnabile. O quoties ego totius vitæ meæ diebus steti otiosus! in quibus ne unica aspiratio, nec unus oculorum nutus, divino cessit obsequio! Quid faceres Anima si redirent illi dies vitæ tuæ? fac nunc in iis, qui adhuc supersunt nec otiosos eos esse sine.

8. *Quid statis totâ die otiosi?*

Omnis ad bene agendum opportunitas vel necessitas, est dies; otiosè stat totâ die, qui totam bene agendi negligit occasionem. Quis numeret quam multarum exercendarum virtutum, quam multorum comparandorum meritorum occasiones, imò necessitates, quotidie sese mihi obtrudunt? quæ tamen à me negliguntur. Omnia beneficia, omnes fides, omnis spes, omnis charitas, omnia supplicia, omnes res, omnes actiones; totus ego, sunt dies in quibus

g. Dr. L. L. Z.
Bicki
oper: ascei
Tomus III
N: V
58

em mitto quibus laborare fructificareque possem, nisi
 se oportet otiosus esse & stare malle. Tot Lectiones,
 impingat, tot orationes, tot examina, tot sermones Spiritu-
 loquentis, tot exempla bonorum, tot peccantium
 sis ex istis, supplicia, tot interni motus, tot de peccatis con-
 fessiones, tot Sacrae communiones, tot Regulae,
 tot habitae illustrationes; tot compunctiones
 interna, tot consolationes divinae, quid sunt aliud
 agere? & quam dies? ad hoc unum stantes, ut sint usui, ut
 ternos la- conducantur, ut ego non otier.
 otius diei
 tur, quan-
 ? Otium
 t peccare,
 ia iniqui-
 um, quia
 amabile.
 teti otio-
 nus ocu-
 Quid fa-
 tur? fac
 iosos eos

9. *Nemo nos conduxit.*

Non est relicta haec excusatio tibi. Signatum
 est super te lumen vultus Domini. Redem-
 mit te Deus in Sanguine, & fecit te sibi regnum;
 Eduxit te de Aegypto, & introduxit te in terram
 lacte & melle fluentem, vocavit te in vineam, &
 quod justum esset, tibi dare promisit. Elegit te,
 & posuit te, ut eas, & fructum afferas, fructus-
 que tuus maneat; ipse Filius Dei descendit, ut
 te conduceret, imò redimeret, ut te doceret, non
 verbo solum, sed magis exemplo, quo ergo effu-
 gies si tantam negligis Salutem?

10. *Acceperunt singuli denarios.*

Tam primi quam ultimi, tam qui primam horam
 venerunt, & pondus diei toleraverunt, tam
 ii qui novissimam horam undecimam accesserunt, &
 tamen nulli facta est injuria. Ut intelligas, non
 in annis, sed in fervore virtutem consistere. Pri-
 mi sunt conducti; aliis quod justum esset dari,
 est promissum; tertii sine ulla conventionem ie-
 runt & laboraverunt. Multum videlicet inter-
 est gratis Deo servire, & liberaliter cum ipso
 agere, quia quanto se quis liberaliorem in eum
 praestiterit, tanto eum in se liberaliorem expe-
 rietur.

rietur. Non gratis servis Deo, si ut aliquid ab eo accipias, id facis. Gratis servi, & ipsum accipies. Nemo scit utrum amore dignus sit, an odio. Cur non scit? quia incertum est, utrum gratis serviat. serviat gratis, & sciet: non enim odisse Deus eum potest, qui gratis amat eum, & qui gratis servit.

II. *Multi vocati, pauci electi.*

HEu! è quibus sum! vocatum me scio, Electum nescio, inter multos jam sum, inter paucos quis nostrum erit? Multi speramus nos de paucis futuros, quasi inter paucos futuri sint multi; Et quomodo quæso erunt pauci, si inter eos multi sunt futuri? Sed nunquid non justus est Deus, aut temerarius, qui nos idè creaverit ut nos perdat, infernasque ex nobis repleat? Perditio tua ex te Israël, in medio tui; tantummodo ex me auxilium tuum, proinde quod multi vocantur, Dei est, quod pauci electi, hominum est. Cur enim pauci electi? nisi quia pauci digni. Indignos enim Deus non recipit, sed eligit dignos se, Cur verò pauci digni, quia pauci dignè suâ vocatione ambulant. Vis esse inter paucos, sollicitè ambula. cum Deo tuo. Quid est sollicitè ambulare cum Deo? illud videlicet: Ambula coram Deo, & esto perfectus; si coram Deo ambulas, non potes non sollicitè ambulare; si sollicitè ambulas perfectus es; si perfectus es, electus es; si tamen ad finem usque perseveraveris.

DOMI.

g. Dr. 112
Bicki
oper: ascei
Tomus III
N: V
58